

Pedro Zamora, el PCPV

Secretari general del Partit Comunista del País Valencià i membre destacat d'Esquerra Unida, haurà d'enfrontar-se el pròxim mes de juny, i en la tercera assemblea de la seua formació, a una dura contestació dels *occhetistes*.

Quin sentit té avui dia parlar de centralisme democràtic?

—Cap, cap,...

—Explique's.

—¡Clar!, el PSOE, per exemple, apareix com un partit notablement centralitzat.

—Sí, sí,...però el PCPV...

—Nooo, anem, anem, ací hi ha un fetixisme de les paraules...Una directiva d'un equip de futbol o una junta fallera necessiten unes mínimes normes de funcionament democràtic, ¿no?...Bé, doncs, crec sincerament que en aquest moment el PCPV és el partit que manté menys normes de funcionament, si entenem aquestes com la capacitat de moviment individual davant del col·lectiu. I no, no tenim res de centralistes, ni des del punt de vista de l'estructura de l'estat ni com a estructura interna de les cúpules que realitzen i prenen les seues pròpies decisions al marge.

—Carme Arjona i la també regidora de València, Emma Ferrando, membres del Comitè Central del PCPV, encapçalen un moviment renovador, favorable al pacte de progrés amb el PSOE i el CDS, tant als municipis com a la Generalitat. Arjona, inclús, va optar en una llista alternativa a la secretaria general del PCPV que vostè encarna des del 1985. No pot negar que té una rebel·lió a bord.

—Ha, ha...No crec que tinga cap diferència destacable amb cap membre del partit. És una posició que sempre he defensat: que no hi havien contrastos importants. D'altra banda, em sembla normal l'e-

xistència de discrepàncies al si de la nostra organització, i que puguen tenir, sense cap perill, manifestacions externes. Substancialment, però, ens trobem d'acord.

—Però hi ha un sector molt més disposat a tancar pactes amb el PSOE. Amb una caracterització fins i tot ben diferent sobre la seua naturalesa política.

—No ho crec. En tot cas, no hi ha condicions per a fer cap pacte de progrés, cap condició... Una, perquè a aquest pacte s'inclou un grup de centre-dreta, com és el CDS, i sobretot perquè només són pactes per a discutir la lletra menuda dels continguts polítics. La veritat és que s'ha produït una pressió del PSOE sobre els grups municipals d'Esquerra Unida per tal d'englobar-los en un pretès i no real pacte de progrés.

—Però el PCPV té intenció de governar, ¿no?

—¡Evidentment! Som una força que vol governar i, encara que sembla paradoxal, ho intentem també des de l'oposició. Per això, podem realitzar acords concrets, puntuals, sempre per a complir el nostre programa, amb altres forces. I no sols amb el partit del govern. A la comunitat autònoma els resultats han estat bastant bons, crec, i hi tenim una Agència de Medi Ambient, impulsada i llançada per nosaltres i altres grups opositors. Podríem reformar l'Estatut i el seu sostre electoral del 3 per cent si no hi haguera un pacte privat d'interessos entre el CDS i el PSOE.

—El 12 de juny de 1988, i parlant del govern de Joan

Lerma, vostè comentava: "representa els interessos econòmics de la dreta".

—Efectivament, Joan Lerma governa amb un pacte de fons amb la dreta econòmica i social valenciana. Això és inqüestionable. D'altra banda, el drama de la dreta política, i parle tant del PP com d'UV o el CDS, és que no són representatius de la dreta socio-econòmica del País Valencià, la qual ha negociat i pactat directament amb Lerma i el seu govern socialista, al marge de la representació política que, normalment, hauria de correspondre-li.

—Militants del PSOE afirmen que Lerma representa al seu si l'esquerra econòmica, la sensibilitat d'UGT. I diuen també que encara seria pitjor si la família ciscarista ocupara la presidència de la Generalitat.

—Tinc la impressió que les famílies dins del PSOE només són sindicats d'interessos personals per al repartiment de la cúpula del poder, una mena de latifundistes sense cap agrupament ideològic. No veig diferències substancials entre elles.

—El Programa 2000 del PSOE continua tenint un efecte de mina entre els quadros comunistes.

—¡Home!, el PSOE des de l'inici de la transició no ha deixat de comprar militants comunistes, de repoblar-se amb gent de les nostres files. I en aquest moment està comprant a preu de saldo el PTE-UC de Santiago Carrillo. ¡Això és una ganga! En tot cas, des de la transició el PSOE ha empleat múltiples vies amb un sol objectiu ben

clar: no deixar nàixer ni créixer res que estiguera a la seua esquerra, res que els poguera fer ombra.

—El Programa 2000 és teoria, debat i reflexió...L'acció sembla ser un destí governamental.

—Sí, sí, sí...Pensar molt en com fer canvis en lloc de fer-los. Quan alguns deixen el compromís polític per abandonament o per cansanci, és al menys molt important que es dediquen a reflexionar, però no a pontificar. Són molt necessaris, però estic rotundament en contra d'ells quan només pretenen legalitzar el sistema, justificar la continuïtat a l'OTAN o la desaparició dels sindicats. Això és una pura perversió del debat polític.

—La Internacional Socialista és...

—Un puzzle de partits,... els sud-americans, l'israelià, alguns europeus, molt diferents...

—¿I sostindria encara, després dels últims esdeveniments mundials, la vigència d'allò que afirmava el 22 de gener de 1984: "La socialdemocràcia no es planteja la revolució socialista"?

—No hi ha cap raó pel moment que permeta pensar d'una altra manera. Bé, és veritat que en certs àmbits de la IS, sobretot a partir que el SPD alemany se situa a l'oposició, s'han produït canvis interessants en matèria de medi ambient, en temes de pau, en política de blocs, etc... Però allò que està ben clar és que els governs socialdemòcrates d'abans o d'ara per a res representen vies alternatives a la societat capi-

talista. Sí, són els gestors europeus de la misèria, l'atur, l'imperialisme..

—Aleshores, ¿vostè no es declararia un italià, un ochetista?

—Doncs..., jo crec...¡ha, ha, ha! L'intent que ha fet el PCI té molt a veure amb el nostre projecte d'EU, però amb una diferència molt clara: el PCI arriba a Itàlia fins al 30 per cent dels vots, i els socialistes al voltant només d'un deu. A més, tenim una situació especial de bloqueig i trava per als comunistes. No puc entrar des d'ací a jutjar si això és bo o no per a Itàlia, però continue pensant que és una errada plantejar de forma mimètica a l'estat espanyol el model del PCI. Ací es tracta de fer convergir a una nova esquerra en un projecte absolutament plural, contraposat a uns partits polítics que vénen del segle XIX. Crec que no som equiparables.

—El creixement del corrent socialista és notori en EU en aquests mesos.

—I bàsic si EU vol ser un projecte pluralista que organitze l'esquerra real.

—UPV és un bon veí electoral i competidor d'espai. Hi ha els que pensen que EU es menja la raó de ser d'UPV ¿Hi ha en EU lloc per a fer política valencianista?

—Intentem que siga així. Asspirem que dins del projecte EU, com a convergència, el nacionalisme tinga més i més espai encara. És clar que a UPV tots són militants nacionalistes, però també no tots són d'esquerra. Indubtablement, EU podrà tirar endavant si és capaç de respondre a aquestes inquietuds. En la mesura que això poguera consolidar-se, tal vegada no tindria raó de ser un grup nacionalista d'esquerra, perquè no tindria espai. Això sí, hi haurà altra gent que se n'anirà a altres llocs.

Ismael L. Belda